

DIARI DE SESSIONS DE LA DIPUTACIÓ PERMANENT DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 771-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2015

Núm. 16

**Presidència
de la Molt Honorable Sra. Margalida Durán i Cladera**

Sessió celebrada dia 16 d'abril del 2015

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença urgent del president de les Illes Balears per tal d'informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma, sol·licitada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 3256/15.

170

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Aquesta presidència ha convocat la Diputació Permanent en compliment del que disposen els articles 60, 61, 62 i 184 del Reglament i del previst per l'article 46 de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, atesa la sol·licitud que és objecte de l'ordre del dia de la convocatòria d'aquesta sessió.

Compareixença urgent del president de les Illes Balears per tal d'informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma, sol·licitada pel Govern mitjançant l'escrit RGE núm. 3256/15.

A continuació passam al punt únic de l'ordre del dia, que és la compareixença urgent del president de les Illes Balears per tal d'informar sobre el dèficit de la comunitat autònoma.

El debat es durà a terme de la manera següent: en primer lloc intervindrà el president del Govern; a continuació intervindrà un membre de cada grup parlamentari durant un màxim de deu minuts; després, tot seguit, el president contestarà, també sense limitació de temps; seguidament hi haurà un torn de rèplica de cinc minuts, i tancarà el debat de contrarèplica el president del Govern.

Passam, idò, a la primera intervenció del president del Govern sense limitació de temps. Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, molt bon dia a tots.

El passat dia 27 de març la Intervenció General de l'Estat, una vegada contrastades les dades de la comptabilitat pública de la comunitat per a l'exercici 2014, va fer pública la dada provisional del dèficit públic de l'exercici 2014, que va ser de l'1,71% del PIB, el que representa 458 milions d'euros.

Comparesc avui de forma voluntària perquè no entenc la meva compareixença en aquesta diputació permanent, una vegada dissolta la nostra cambra autonòmica, com una qüestió...

LA SRA. PRESIDENTA:

Per favor, deman silenci a tots els membres..., a totes les persones que són dins la sala.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Repetesc, comparesc de forma voluntària perquè no entenc la meua compareixença en aquesta diputació permanent, una vegada dissolta la nostra cambra autonòmica, com una qüestió extraordinària, he entès sempre, en aquesta legislatura, que la meua obligació i la meua responsabilitat com a president del Govern de les Illes Balears era i és explicar a tots els ciutadans de les Illes la feina que fa el seu govern, identificar quins són els nostres problemes, quines són les solucions i quines accions du a terme el Govern per arribar a aquestes solucions. Això explica donar explicacions i retre comptes també aquí, a la seu de la

representació parlamentària dels ciutadans de les Illes Balears, debats, compareixences i explicacions que, a diferència d'altres vegades o amb altres governs, no són extraordinàries per a aquest govern, deriven del nostre compromís de regeneració democràtica.

Quan ningú no havia comparegut mai en aquesta cambra per parlar i retre comptes de les dades de dèficit públic ha estat aquest govern que ha comparegut per parlar-ne. Quan encara que es deia sempre que era necessari, ningú mai, cap govern fins a aquest, no havia comparegut mai per debatre sobre la liquidació dels pressuposts de la comunitat; i ha estat aquest govern el que va comparèixer per primera vegada l'any passat, i en el futur no serà una excepció, sinó que ja constitueix una obligació legal per a tots els futurs governs. Per tant la meua compareixença avui en aquesta diputació permanent una vegada dissolt el Parlament no és en absolut i de cap manera un fet extraordinari, sinó que és conseqüència lògica del compromís amb la regeneració del meu govern.

No sé si en vista del fet que si bé l'any 2011 ens trobàvem enmig d'una gran crisi econòmica i avui la nostra economia es troba en creixement econòmic a un ritme aproximat del 2% en el 2014, o si en vista del fet que encara que a l'anterior legislatura s'enviaren 97.000 a la cua de l'atur, dades i xifres segons EPA, i avui hem recuperat aproximadament 40.000 ocupats o hem generat ja 22.000 nous llocs de feina, no sé -els deia- si en vista del canvi, no suficient però sí tan substancial, de la realitat econòmica de la nostra comunitat és necessari repetir que una política acurada de progressiu equilibri dels comptes públics contribueix decisivament al creixement econòmic i a la generació d'ocupació, com s'està observant amb dades incontestables.

L'evidència que la realitat de la nostra comunitat, tot i que encara queda molt de camí per fer, és avui millor que la de l'any 2011 demostra que davant els negres auguris de l'inici de la legislatura una política d'equilibri dels comptes públics dona fruits amb la consecució de l'objectiu de tots, que era sortir amb rapidesa de la crisi econòmica i, el més important també, tornar a generar ocupació. Perquè l'equilibri dels comptes públics no és una finalitat en si mateixa, sinó que és una eina de política econòmica per contribuir el creixement econòmic i també a la generació d'ocupació.

La política d'incórrer en dèficits públics recurrents de quasi 900 milions d'euros l'any 2008, 856 milions d'euros l'any 2009, 1.311 milions d'euros l'any 2010 i 1.313 milions d'euros l'any 2011 sabem perfectament que du al col·lapse de la nostra economia i de la nostra administració, i els vull mostrar, encara que sigui breument, precisament una gràfica on es constata aquesta manifestació: l'any 2008, 856 milions d'euros de dèficit; l'any 2009, 1.311..., perdó, l'any 2008, 900 milions d'euros; l'any 2009, 856 milions d'euros; l'any 2010, 1.311 milions d'euros; i l'any 2011, 1.313 milions d'euros. Una despesa pública descontrolada entre els anys 2007 i 2011, amb uns dèficits públics que de mitjana ascendien als 1.095 milions d'euros, va dur com a resultat la recessió econòmica, l'increment exponencial de l'atur, l'increment de l'endeutament en un 125% durant l'anterior legislatura, i a més un deute pendent amb proveïdors i institucions de la comunitat que ascendia a 1.600 milions d'euros.

En canvi, una política acurada d'equilibri de comptes, de reducció progressiva del dèficit, amb dèficits públics entre els anys 2012 i 2014 de 430 milions d'euros de mitjana, juntament amb una intensa política de reformes legislatives que estimulassin el creixement, ha duit precisament a tot el contrari, a resultat com a retorn de la comunitat del creixement econòmic, de la generació de l'ocupació, d'un deute incrementat només en un 50% i una administració autonòmica que paga, que paga als seus proveïdors, que paga els seus deutes i que paga a les institucions. I em vull referir ara a aquesta gràfica, on es veu el creixement exponencial dels darrers anys, des de l'any 2007 al 2011, que vàrem passar d'un dèficit de l'1,2% fins a l'any 2011 d'un 5,1, un 5,1 tenint en compte que ja s'havien aplicat els inicis de les reformes estructurals en els darrers mesos de la constitució del Govern, i d'un 5,1, 5,01 de l'any 2011 vàrem passar a un 1,97 l'any 2012, 1,23 l'any 2013 i un 1,71 de l'any 2014. Jo crec que aquesta gràfica és absolutament una evidència de com es gestionen els comptes públics i la diferència de gestió entre un i altre govern.

L'any 2012 el dèficit de la comunitat va estar 80 milions d'euros per damunt de l'objectiu marcat. L'any 2013 ens vàrem situar en 70 milions d'euros per baix de l'objectiu fixat, i això és important, perquè aquests 70 milions d'euros venien pràcticament a compensar els 80 milions de l'any 2012, i ara, l'any 2014, la diferència de dèficit respecte del fixat és de 191 milions d'euros. Allò dit anteriorment demostra que no estam parlant, com en la legislatura anterior, de diferències de dèficit amb els objectius marcats cada any d'entre els 500 i els 900 milions d'euros, sinó que la diferència l'any 2014 ha estat de 191 milions d'euros; entre 500 i 900 milions d'euros, a 191 milions d'euros d'aquest darrer exercici pressupostari.

Les polítiques de despesa pública descontrolada solen oblidar que el dèficit s'ha de finançar, i s'ha de finançar amb nou endeutament. Si hem rebaixat el dèficit públic des dels 1.300 milions d'euros dels seus dos darrers anys als 458 milions d'euros de l'any 2014 és evident que hem evitat un endeutament per a la nostra comunitat al voltant dels 900 milions d'euros cada any; és a dir, si s'hagués continuat amb el ritme de dèficit públic de l'anterior legislatura avui l'endeutament no seria, com està previst, de 8.177 milions d'euros, sinó que avui l'endeutament, amb el mateix ritme d'endeutament, seria d'11.839 milions d'euros, si seguissin governant els mateixos que ho varen fer l'anterior legislatura.

Quines han estat les raons o els motius que expliquen la xifra de dèficit públic provisional -perquè encara és provisional- de l'any 2014? Per la part dels ingressos, encara que els ingressos tributaris gestionats per la comunitat s'han vist incrementats en 95,8 milions d'euros, un 17% més que l'any 2013, els ingressos procedents del sistema de finançament han estat rebaixats en 63 milions d'euros, és a dir, un 3,2% menys que l'any 2013, i a més encara no hem pogut liquidar el conveni de carreteres de l'any 2004, fet que ha suposat un impacte en els comptes de 90 milions d'euros. Això fa referència a la part dels ingressos. En la part de la despesa l'any 2014 s'ha produït un increment de 90 milions d'euros respecte de l'any 2013, que es corresponen amb les següents partides: 25,8 milions d'euros en educació, 38,4 milions d'euros en salut, i 39 milions d'euros del sistema de finançament dels consells, mentre que, a més a més, la resta de conselleries han reduït la seva despesa per un import de 12 milions d'euros.

D'allò anterior m'agradaria destacar que, primer, l'activitat econòmica a la nostra comunitat té un evident reflex en els ingressos gestionats per la comunitat, 95 milions d'ingressos més, i en canvi el comportament del sistema de finançament és clarament perjudicial i no té res a veure en relació amb el creixement de les Illes Balears, perquè els ingressos de la comunitat incrementen en 95 milions d'euros i els ingressos procedents d'aquest sistema de finançament ens disminueixen en 63 milions d'euros. Segon: ens basten per cobrir els 90 milions d'euros d'increment de la despesa els 95 milions d'euros d'increment de la recaptació dels tributs gestionats per la nostra comunitat; per tant és un increment de despesa perfectament sostenible només amb l'increment d'ingressos derivats de la millora de la nostra activitat econòmica. Tercer: el que distorsiona i provoca l'incompliment de l'objectiu de dèficit és la baixada d'ingressos del sistema de finançament, i la seva falta de correlació amb l'increment i l'evolució positiva de l'economia balear. I, quart, és paradoxal que mentre la recaptació per IVA i IRPF l'any 2014 a les Illes Balears va tenir un increment al voltant del 20% respecte de l'any 2013, una altra vegada el sistema de finançament, que bàsicament reparteix IVA i IRPF ens aporti -repetesc, tenint un increment aproximadament d'un 20% en IVA i IRPF-, el mateix sistema de finançament ens aporti 63 milions d'euros menys que l'any anterior amb una millor recuperació i un creixement econòmic, absolutament incomprensible.

Hauria estat millor que la comunitat, en lloc de situar-se unes dècimes per damunt de l'objectiu, hagués complert l'objectiu, perquè complir aquest objectiu no és macroeconomia, és garantia de funcionament dels nostres serveis públics essencials. Però també és evident que si l'Estat reconeix que aquesta comunitat està infrafinançada s'entén que s'exigeix un esforç de compliment suplementari a aquesta comunitat autònoma que no es dona en moltes altres comunitats de la resta d'Espanya. És possible que qualcú es plantegi que modificant el sistema de finançament i fent que l'Estat compleixi amb les seves inversions estatutàries ja estaria tot arreglat, no faltaria res més, no tendríem dèficit públic, si es fa aquest plantejament; però aquesta afirmació, posada en boca dels que sempre tenen temps de gastar i mai de gestionar amb cura els recursos de tots, és absolutament fal·laç, és fal·laç, com ho demostra el fet que amb el nou sistema de finançament de l'any 2009, que en teoria va aportar més doblers a les Illes Balears, i amb les inversions estatutàries dels anys 2008, 2009 i 2010 a la nostra comunitat es varen fer els dèficits públics més estratosfèrics mai fets en aquesta democràcia, tenint en compte, repetesc, que era el millor sistema de finançament i que hi havia inversions estatutàries, i encara així vàrem tenir l'objectiu de dèficit més incomplert i amb unes xifres mai vistes a la nostra comunitat. Per tant el descontrol de despesa pública quan governa l'esquerra i el pacte d'esquerres a la nostra comunitat no l'arregla ni el millor sistema de finançament del món, simplement perquè no és una causa exclusiva el sistema de finançament; sí que és una causa el sistema de gestió d'endeutar-se, de gastar, i sobretot de no gestionar amb cura els recursos de tots.

És imprescindible, per tant, modificar el sistema de finançament, i aquest govern ho ha defensat des del primer dia sense caure en l'esquizofrènia de dir que el sistema de finançament és molt bo, i a la vegada, al mateix temps que es diu que el sistema de finançament és molt bo, afirmar que és injust amb Balears, com han fet els que sempre diuen allò que es vol sentir sense cap mena de pudor. És imprescindible modificar el sistema de finançament, els efectes perversos del qual hem patit l'any 2014, però això ho poden dir amb legitimitat aquells que saben que hem de ser seriosos en la gestió dels recursos públics, i sobretot els que ho han demostrat, no amb paraules sinó amb fets. Altra cosa és el de sempre: enganar-nos i, el pitjor, enganar els ciutadans de les Illes Balears.

Senyores i senyors diputats, vull destacar que allò fonamental de la feina feta en aquesta legislatura, allò important de l'esforç fet pels nostres conciutadans és que hem situat la nostra comunitat en la senda del compliment de l'objectiu d'estabilitat pressupostària. Aquest ha estat un canvi profund, estructural, d'aquesta legislatura, ser coherents, i quan presentem un pressupost complir-lo o ser a prop de complir-lo i no passar-se de més de 600 milions d'euros un any, o de 900 i 1.000 milions d'euros la resta d'anys, i fer-ho així perquè, com s'ha demostrat, complir els compromisos és garantia d'estabilitat dels serveis públics essencials i és garantia també que l'administració paga, cosa que no es feia a l'anterior legislatura, i no ho dic jo, ho diuen els milers de proveïdors i les milers de factures que ens vàrem trobar als calaixos.

Continuen essent necessàries la contenció i la consolidació fiscals dels comptes públics; continuen essent necessàries perquè necessitem superàvit pressupostari amb la perspectiva de l'any 2018, per desendeutar la nostra administració pública perquè ja ho ha fet el sector privat, i en canvi el sector públic, si bé aquest govern ha frenat el ritme d'endeutament, encara no ha començat a desapalancar els seus comptes. Continuen essent necessàries les reformes en la nostra administració i reformes en la nostra economia; continua essent necessari que, de la mateixa manera que els ciutadans s'han adaptat als nous temps, l'administració igualment continuï adaptant-s'hi. Si tot d'una tornam al passat o a polítiques passades la recuperació, el creixement i la generació d'ocupació duraran una exhalació.

El meu govern i jo mateix sabem que és així, perquè nosaltres, qui els parla i aquest govern, hi eren el juliol del 2011, quan les associacions de serveis socials estaven ofegades perquè el Govern anterior no els pagava i no només no els pagava sinó que els feia assumir compromisos assegurant-los partides pressupostàries que ni tan sols estaven previstes.

Senyores i senyors diputats, nosaltres hi érem el mes de juliol de l'any 2011 quan els bancs, els bancs no prestaven ni un sol euro a la nostra comunitat autònoma perquè no estava aprovat el Pla d'equilibri després de quatre intents, i com a administració no teníem cap tipus de credibilitat. Simplement els bancs no volien sentir res de l'Administració autonòmica.

I també, senyores i senyors diputats, nosaltres hi érem el mes de juliol de l'any 2011 quan els subministradors del material sanitari, per exemple, duïen més de dos anys sense cobrar hi havien tancat portes i havien enviat empleats a l'atur.

I ja no els ho repetesc quan els dic que sí que nosaltres hi érem, sobretot els primers dos o tres dies, quan vàrem arribar i no vàiem, no teníem l'oportunitat de pagar les nòmines; nosaltres hi érem i sabíem que no es podia pagar i, a més, era una paga doble. I va ser aquest govern qui en quatre dies va haver de donar solució a un pagament que simplement era impossible.

El meu govern i jo sabem perfectament que a la crisi s'hi entra molt aviat i per sortir-ne s'han de fer moltíssimes hores de feina i sobretot feina ben orientada. Per això mateix, sabem que si feim passes enrere en el creixement econòmic aquest creixement, repetesc, durarà una exhalació.

Ara, els ciutadans de les Illes Balears, triaran entre un model o l'altre sabent perfectament quines són les conseqüències de l'aplicació d'un model i de l'aplicació de l'altre, coneixent-ne realment els resultats i sabent almenys que el Govern que he tengut el privilegi de presidir ha fet la seva feina amb honestedat, allunyant-se'n del partidisme i, el més important, pensant en tothom.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara temps ja d'intervenció dels grups parlamentaris. Don la paraula al Grup Parlamentari Socialista, per un temps de deu minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Benvingut, president, a aquesta diputació permanent. Diu que compareix perquè a qui governa li pertoca explicar allò que fa i allò que és la gestió del seu propi govern, nosaltres li hem sol·licitat durant aquesta legislatura que acaba gairebé vint compareixences, Sr. President, de molts temes diferents, també aquesta del dèficit públic, que vostè crec que va dubtar a acceptar i al final ha tengut a bé comparèixer.

Li hem demanat però comparèixer sobre temes que han succeït durant aquesta legislatura que són importants per als ciutadans d'aquestes illes; però clar, vostè només compareix per parlar de números, mai per parlar de persones, i hem tengut temes fonamentals per als ciutadans d'aquesta terra: hi ha hagut un conflicte educatiu mai no vist en aquesta terra, vostè no va tenir a bé ni comparèixer ni rebre a la comunitat educativa; hi ha hagut una decisió seva política de retirar 20.000 targetes sanitàries a ciutadans d'aquestes illes, no ha tengut a bé ni explicar-ho en aquest parlament; hi ha hagut un augment de la precarietat laboral mai no vista en aquesta comunitat autònoma, vostè no ha tengut a bé fer cap debat ni explicar en el Parlament les seves propostes; tenim una situació greu de molts de joves que han de fugir d'aquesta comunitat autònoma perquè no tenen futur ni possibilitats, vostè no ha tengut a bé mai plantejar un debat sobre aquesta qüestió.

Avui s'ha queixat, però no ha tengut mai a bé plantejar un debat sobre el finançament autonòmic que necessitam en aquesta comunitat autònoma i com podríem anar-hi junts. Vostè no ha tengut a bé ni tan sols parlar-ne.

I després, Sr. President, ja que és de molta actualitat, tampoc no ha tengut a bé parlar-nos de com s'ha finançat el seu partit polític, que per regeneració democràtica ens expliqui el paper del Sr. José María Rodríguez dins les campanyes electorals i com ara ha fet la llista de Palma. Vostè li ha atorgat tota la confiança perquè triï les persones que, en teoria, han de gestionar l'Ajuntament de Palma. Ja que parlam de regeneració democràtica tal vegada això hagués estat bé que ens ho explicàs.

Però no, vostè no, sempre ha optat només per parlar de les seves obsessions personals, com és el tema del dèficit públic. I, Sr. President, la seva prioritat ha estat aquesta i no les persones, a les persones els ha infringit moltíssim dolor, i amb els números, Sr. President, no se n'ha sortit.

Avui és l'escenificació del fracàs de la seva legislatura, s'ha passat més de la meitat de la seva intervenció parlant del passat, president, no del seu passat, de l'anterior. Clar, això vol dir que no té molt a explicar del que vostè ha fet, ha passat sense pena ni glòria, jo diria que amb moltes més penes que glòries per aquesta comunitat autònoma.

Vostè és la persona que deia *no gastaremos lo que no tengamos*, bé, idò, és a punt de deixar el Govern, torna a incomplir el dèficit públic i ens deixa un deute, president, de 9.000 milions d'euros, 9.000 milions d'euros. I on són els doblers, president? Ens hauria d'haver contat avui què ha fet, perquè endeutar fins a 9.000 milions d'euros aquesta comunitat autònoma això sí que és un rècord de tots els rècords, perquè clar, ningú no pot recordar exactament amb què els ha gastat, és molt difícil que això ho pugui explicar als ciutadans d'aquestes illes.

L'any passat va venir aquí tot cofoi a penjar-se una medalla de dir: he estat el campió del dèficit, he arribat a l'1,3, he passat per sobre del que m'exigia el Govern de Rajoy. Avui ve un poquet més tou a explicar-nos, ara tenc un 1,71% del dèficit, pitjor que l'any passat, lluny del que vostè havia pactat amb el Govern d'Espanya de l'1%, i molt lluny del que ha pactat per al 2015, del 0,7%, que aquesta és part de l'herència que ens deixa vostè, Sr. Bauzá.

Ja vàrem dir l'any passat i li hem dit durant tota la legislatura que l'important no és fixar-se en un únic indicador econòmic, que és el dèficit públic, sinó a costa de què aconseguim aquest 1,71%, Sr. President. Perquè podem tenir millors números de dèficit públic, però tenim pitjor resultat en dèficit social i dèficit democràtic, que és el que crec que interessa més als ciutadans d'aquestes illes. La seva obsessió amb aquestes termes l'ha duit a prendre decisions de retalls duríssims en aquestes illes, uns retalls i una política econòmica que han fet créixer enormement les desigualtats a les Illes Balears.

Vostè pot estar molt content amb un 1,71% del dèficit públic, però jo em deman, creu vostè que les 300.000 persones que ha deixat en risc d'exclusió social estan contentes? Creu vostè que comparteixen aquesta felicitat els 80.000 ciutadans que cerquen feina? Creu que la comparteixen els pensionistes als quals vostè ara els fa pagar els medicaments i no els poden pagar? I un malalt a qui ara li diuen que per operar-se ha d'esperar tres vegades més del que esperava la passada legislatura, creu que comparteix aquesta gran alegria? O, una persona que necessita una colonoscòpia urgent i li donen hora per a dos anys després? O avui mateix que l'Hospital d'Inca ha d'ajornar les operacions? Això creu que és... val la pena tenir l'1,7% del dèficit a costa d'això?

I què em diu vostè d'aquests 20.000 ciutadans als quals ha retirat la targeta sanitària? Perquè amb l'excusa del dèficit, de l'austeritat, de la crisi, Sr. President, vostè ha aplicat molta ideologia i de la més dura.

Un 1,7% del dèficit a costa de què? D'haver acomiadat 1.350 professionals sanitaris? D'haver acomiadat 1.000 professors? D'haver rebaixat el pressupost en educació? Poquíssima inversió pública, tan necessària a les nostres escoles i a tants d'elements d'aquestes illes? Creu que les famílies a les quals ha llevat la beca escolar o la beca de menjador comparteixen aquesta gran alegria seva? Els estudiants que han de pagar unes taxes universitàries inassumibles i que molts dels quals han de deixar d'estudiar i que algunes famílies decideixen entre dos fills a qui podran pagar una carrera universitària, vostè creu que això s'ho val?

Perquè vostè, Sr. Bauzá, i avui ho ha mig esbiaixat amb una lectura d'un mal comptable, tenia una altra solució, tenia un camí diferent el qual l'hem convidat a fer-ho i a recórrer-ho durant tota la legislatura, en lloc de trepitjar els ciutadans d'aquestes illes, -i trepitjant recordarem un dels seus emblemes del seu govern, no és veritat, president?- vostè hagués pogut posar la cara i donar la cara amb els ciutadans d'aquestes illes davant el Govern d'Espanya i haver fet la feina que li pertocava fer com a president i que vostè, Sr. Bauzá, no ha fet.

Encara que després de quatre anys de president no ha entès el sistema de finançament que tenim acordat en aquesta comunitat autònoma, ha tengut la sort que hi va haver un govern que sí va plantar cara i va negociar un bon sistema de finançament autonòmic i que, segons reconeix el mateix Govern d'Espanya, cada any suposa envoltant uns 600 milions d'euros més, Sr. President. El que passa és que nosaltres no vàrem poder

gestionar amb aquells recursos perquè es va acordar el 2009 i la primera liquidació, hauria de saber que és dos anys després, 2011, Sr. President, amb el seu govern, no amb el nostre. Però gràcies al nostre govern vostè ha pogut gestionar aquests recursos públics.

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Perquè podrà dibuixar-ho com vulgui, Sr. Bauzá, però vostè passarà a la història, entre moltes altres coses, per ser el president de les Illes Balears que menys ha aconseguit per a aquesta comunitat autònoma, si tan dolent és el sistema de finançament -i avui ens torna parlar d'això-, què ha fet aquests quatre anys? Què ha fet? És vostè qui ha governat aquesta comunitat autònoma, amb majoria absoluta i amb majoria absoluta els seus a Madrid, i li han pegat la galtada política que mai a ningú no li havien pegat durant tota la democràcia en aquesta comunitat autònoma.

Què ha fet amb el règim especial, president, on és, on és? Té un projecte de llei? L'ha negociat amb algú? Ha fet alguna cosa? No. No tenim una compensació per la insularitat perquè el nostre govern, vostè, qui el presideix, ha estat incapaç de ni tan sols presentar un projecte de llei.

Inversions estatutàries, se'n riu, idò jo no me'n riuria gaire, donada la capacitat que ha tengut vostè de gestionar, no ha arribat ni un euro, president, des que vostè és president de les Illes Balears en inversions específiques per a aquesta comunitat autònoma, la qual li record que són illes, que li record que això significa un sobrecost enorme per als ciutadans d'aquestes illes i sobretot per als empresaris d'aquesta comunitat autònoma que tenen una competitivitat molt disminuïda a causa d'aquesta qüestió del transport en la qual vostè no ha treballat durant tota la legislatura.

Pressupost general de l'Estat, ens ha deixat els darrers, ja som els darrers per sota de Ceuta i Melilla.

Per tant, Sr. President, ni amb Espanya ni amb Europa -amb el Pla Juncker ha estat incapaç tampoc de ni tan sols presentar un esbós d'allò que necessitam en aquesta comunitat autònoma-, no ha aconseguit més ingressos; ha estrangulat la nostra economia; ha retallat el futur a molts de ciutadans i a més ens deixa un deute estratosfèric, o sigui que l'herència Bauzá és una herència molt dolenta, molt dolenta.

I li faré un resum molt breu perquè se m'acaba el temps, del que vostè ens deixa en grans números a cadascun dels ciutadans d'aquestes illes: en deute públic, cada ciutadà d'aquesta comunitat autònoma el 2010 tenia un deute de 4.010... de 4.030 euros, vostè ens el deixa en 7.045 en el 2014, o sigui que ha augmentat un 75%, president. I avui que s'anuncia, que hi ha una notícia als diaris on els ciutadans han fet un gran esforç per fer estalvi dins casa seva, han fet la feina que els pertocava, resulta que la gent ha disminuït el deute personal, el deute familiar, i vostè ha augmentat el deute de tots nosaltres fins a 9.000 milions d'euros. Aquesta és la medalla que es pot penjar, Sr. Bauzá.

Pressupost en educació: en el 2010 a cada ciutadà invertíem 726 euros, ara 671, menys 7,6%; en salut ha disminuït un 9%, en tot el que fa referència als serveis de polítiques actives d'ocupació ha disminuït, president, en un 50,8%; en cultura, més del 36%; en la millora del medi natural al qual vostè no ha donat cap importància durant tota la legislatura, però que és fonamental per a una comunitat autònoma com la nostra ha disminuït el pressupost en un 27%.

Vostè, Sr. President, ens deixa molt més dèficit social, ens deixa molt més dèficit democràtic perquè tot això, com ho ha gestionat i com ho ha fet ha estat des de la prepotència, des de l'autoritarisme, des de la manca absoluta de diàleg, des de la incapacitat d'arribar a cap consens amb ningú, Sr. President, i per tant, ho ha fet tot d'una forma absolutament equivocada -equivocada-, aquesta no era la forma de fer política que necessitaven els ciutadans ni són els fons de les polítiques que es necessitaven...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab. Aquesta és la seva herència, Sr. President, l'única bona notícia és que queden 38 dies perquè vostè surti del Consolat i comenci a governar un nou govern amb la bandera de la igualtat com a bandera fonamental per a aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Don la paraula ara al Grup Parlamentari MÉS, té la paraula el Sr. Gabriel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sra. Presidenta. Sr. President, vostè es va marcar al principi de legislatura dos grans objectius els quals ens va repetir moltes vegades: no gastarem el que tenim, per una banda, i complirem els objectius de dèficit per l'altra, això acompanyat d'una crítica tremenda en relació amb l'endeutament que arrossegava les Illes Balears. Aquestes han estat les tres gran qüestions que ens ha posat damunt la taula contínuament: no gastar el que tenim, crítica de l'endeutament i objectiu de dèficit.

Resultat de cadascun d'aquests objectius: fracàs, Sr. Bauzá, ha fracassat en tots i cadascun d'ells. Ha bravejat tota la legislatura d'aquests temes i no n'ha aconseguit cap. De fet, si hi ha hagut una cosa que ha estat reiterada aquesta legislatura ha estat que només ha comparegut voluntàriament davant aquesta cambra..., miri que n'hi ha hagut de temes per comparèixer, miri

que n'hi ha hagut de crisis, miri que n'hi ha hagut de qüestions que s'han posat damunt la taula, idè per donar compte del dèficit públic a les Illes Balears, això és el que l'ha motivat a vostè, tres vegades ha comparegut, ni una sola més en relació amb cap altre tema. El motiva parlar del dèficit, el motiva parlar dels números aconseguits a costa del sacrifici de molta gent, sobretot de la més feble. Vostè sempre ve aquí a bravejar d'uns objectius de dèficit, de l'any passat, perquè enguany no els ha aconseguit, però, a quin cost, Sr. Bauzá, a quin cost? És un cost tan gran, el personal, que ha patit la gent que no n'haurien de bravejar, Sr. Bauzá, no n'haurien de bravejar.

Miri, molts d'economistes, molts d'organismes internacionals ja han qüestionat l'obsessió del dèficit a costa del sofriment i del patiment dels ciutadans, perquè l'esforç més gran no recau en els que més tenen, no, els que més pateixen són precisament els més vulnerables.

Vostè parla del dèficit econòmic quan el que haurien de fer és parlar dels dèficits de les persones. De fet, en parlarem, d'aquestes altres xifres, les que vostè no ha donat, les que vostè no vol veure.

Parla, ara diu que el sistema de finançament no és la causa exclusiva del problema que tenim. L'any passat va dir textualment: "no hi ha un problema de dèficit, sinó de finançament", ara enguany ja ho matisa, ja no és el mateix. Nosaltres continuam insistint: a Balears tenim un problema de dèficit, efectivament, però provocat -provocat- per un problema de mal finançament, mal finançament.

El finançament el 2009, el 2010, el 2011 era pitjor que ara, quan el que rebíem de finançament era més insuficient que era, amb uns números que han millorat una mica i continuen essent molt lluny del que era, molt lluny, però efectivament vostè reconeix que és necessari un canvi de sistema. I què ha aconseguit de Madrid, què ha aconseguit de Madrid, Sr. Bauzá? No ha aconseguit res, absolutament res. Sí, hem aconseguit una cosa: que a finals de legislatura el Sr. Montoro se'n rigui a la cara de tots els ciutadans d'aquesta terra, perquè ens ha reconegut que estam infrafinançats, això sí, també al mateix temps que ens deia "i tanmateix no canviaré el sistema de finançament". Això és el que ha aconseguit, Sr. Bauzá amb les seves gestions.

Bé, passem a veure aquestes dades del dèficit de les persones que vostè ha amagat. Les seves polítiques d'austeritat han generat patiment a la gent, als ciutadans i ciutadanes, per tant, no compartim ni entenem el triomfalisme amb el qual ha parlat el Partit Popular durant tots aquests darrers mesos, perquè si, com diu el Partit Popular, ja sortim de la crisi, si creixem, perquè el Govern manté les retallades socials aplicades durant tota la legislatura?

Hem sentit el discurs oficial del Partit Popular moltes vegades: *España va bien y Baleares es la locomotora de España*, però mantenen les retallades. Algú pot explicar aquesta situació?

Li faré un recordatori del seu model, de les retallades en drets, prestacions i serveis públics: 1.350 professionals de la sanitat pública que continuen acomiadats; la llista d'espera per a intervencions quirúrgiques ha passat de 51 a 114 dies; centres de salut tancats encara els horabaixes; 18.000 ciutadans continuen sense targeta sanitària; continuen cobrant taxes per obtenir la targeta sanitària i per als medicaments; hi ha de mitjana anual 70 llits tancats en els hospitals i 7 quiròfans tancats; no cobreixen les baixes per incapacitat laboral de mestres i professors; no han baixat les ràtios d'alumnes per aula; els programes d'atenció a la diversitat continuen suprimits; les beques de menjador no s'han recuperat; més de 1.000 docents continuen acomiadats.

La realitat, per tant, és que el Partit Popular deixa un endeutament prop de 9.000 milions d'euros i la conclusió que podem treure és que vostè haurà estat el campió del deute i el campió de les retallades, d'això és del que vostè haurà estat el campió.

Podem continuar: han reduït la cohesió social, tenim més de 50.000 persones sense cap tipus d'ingrés. Han incrementat 3 punts la taxa de risc de pobresa, s'ha incrementat aquesta legislatura, Sr. Bauzá, 3 punts la taxa de risc de pobresa. Les demandes de serveis socials s'han incrementat un 35% i, en canvi, vostès han reduït els treballadors socials i els educadors socials, i no han creat cap nou servei ni places per a persones majors, amb discapacitat, ni places residencials. I, per descomptat, les xifres de millora de l'atur registrat que amaguen una realitat social molt dura, Sr. Bauzá, la de precarització laboral, la de més de 4.000 joves de les Illes Balears que han hagut d'emigrar, que tenim, que tenim prop d'un 50% d'atur juvenil; que la majoria de contractes són temporals; que hi ha més temporalitat i més precarietat, en definitiva, i cada vegada més estacionalitat i més monocultiu turístic amb el seu model. Mentre el sector de serveis millora la seva productivitat la nostra indústria s'enfonsa sense que vostès no hagin pogut fer i sabut fer res i som a la cua d'Espanya i a la cua d'Europa en innovació. Aquesta és la seva gestió.

I quant a l'ensenyament li vull recordar que les xifres d'abandonament escolar s'han incrementat durant el seu mandat, Sr. Bauzá, ha incrementat vostè el fracàs escolar. Ha millorat la qualitat de l'educació, ha millorat les xifres del fracàs escolar? No, les seves retallades ens han fet retrocedir.

És aquest el balanç d'un bon govern? És aquest un balanç que pugui crear orgull, que pugui crear satisfacció? Vostè el que ha fet ha estat enfonsar les persones i les famílies. Ja li hem dit en altres debats, defensin els ciutadans i ciutadanes de Balears, planti cara al Sr. Rajoy i Montoro, però d'això no n'ha estat capaç ni una sola vegada durant tota la legislatura, l'únic que han fet ha estat anar a Madrid a plorar.

Vaig acabant, vostè ha estat incapaç de defensar els ciutadans de les Illes Balears, ha aconseguit unes polítiques que destrueixen part del nostre teixit industrial i comercial i que, sobretot, perjudiquen els que menys tenen; vostè acabarà la legislatura havent aconseguit manco drets, manco serveis per als ciutadans i amb el deute més alt de la història de les Illes Balears.

Ha fet o ha intentat avui fer una espècie de discurs de la por, el bé que ho ha fet el PP i el que pot venir, el creixement durarà una exhalació si venen els altres, això és el que ha dit, no? Ha parlat molt del passat, podem parlar del passat, aquests dies els diaris en van plens, està acusat el seu partit d'una caixa B a les campanyes electorals del 2003 i del 2007, deia la Fiscalia que això és un *modus operandi* habitual. Ha parlat molt del passat, Sr. Bauzá, però la seva herència, l'herència d'aquest país és la de la corrupció, aquesta és la vertadera herència que ha patit i que continua patint aquest país, Sr. Bauzá.

Vostè diu que ara podem triar entre dos models, el model que ens ha duit a la crisi, a l'actual crisi que hem patit, que és el seu model, és el de la corrupció, és el de la bombolla immobiliària del totxo, és el que ha provocat desnonaments i ha incrementat la pobresa; o un model de futur, el qual proposam per canviar aquesta situació.

I una darrera reflexió, que crec que va molt lligada a totes les seves referències al passat: els lladres i els mals polítics no poden tornar governar en aquesta terra, Sr. Bauzá.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ara, torn d'intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Mabel Cabrer, per un temps de deu minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. President, en nom del Grup Parlamentari Popular li volem agrair la seva compareixença, a petició pròpia, un any més, el tercer consecutiu, per explicar davant aquest parlament, ja dissolt, davant la seva diputació permanent, els resultats de la gestió de la nostra comunitat autònoma en relació amb el compliment dels objectius del dèficit.

Farà ara quatre anys, abril del 2011, el Grup Parlamentari Popular, que era a l'oposició, com vostè recordarà, va demanar una compareixença de l'anterior Govern per donar explicacions del contingut d'una important reunió, la del Consell de Política Fiscal i Financera que s'havia celebrat el 27 d'abril del 2011 i on, en teoria, es tornava a debatre el famós pla de sanejament per pal·liar el desbocat dèficit públic de la nostra autonomia; un pla de sanejament, el qual, recordem que de forma contínua l'administració de l'Estat, governada llavors també pel Partit Socialista, li rebutjava.

Idò bé, malgrat que la petició de compareixença del Grup Parlamentari Popular l'any 2011, es va registrar dia 29 d'abril, el conseller d'Hisenda, el Sr. Manera, va comparèixer quan ja s'havien celebrat les eleccions del dia 22 de maig, concretament va comparèixer el 24 de maig i demostrava una manca de valentia i transparència, la qual, gràcies a Déu, avui aquest govern no ha d'actuar igual.

Vostè, Sr. President, no té res a amagar de les xifres econòmiques de la nostra comunitat autònoma, vostè dona la cara perquè sempre ho ha fet, però mai no s'ha amagat, com sí va fer el govern anterior. La transparència i la democràcia són paraules que l'esquerra utilitza habitualment, però la realitat és que uns, el Partit Popular, avui demostra que la té, i els altres, quan els toca, s'amaguen o surten correnosos. Per tant, per molt que diguin els grups de l'oposició, si vostè aquesta legislatura ha comparegut o no, jo i nosaltres certifiquem que vostè ha donat sempre la cara, que mai no s'amagava i que altres han estat els que s'han amagat.

I per això, avui l'honora que en plena campanya electoral, precampanya, doncs faci aquest exercici de democràcia i transparència i vengui aquí a donar explicacions sobre el compliment del dèficit del 2014. Però és que, a més, ho pot fer i mostrar unes xifres i uns indicadors econòmics positius, positius quant al control, al sanejament, a l'equilibri, al creixement, a la feina i al rigor; uns indicadors econòmics molt diferents dels de l'any 2011.

Precisament, la compareixença del Sr. Manera, després de les eleccions, quan ja s'havien celebrat, era per explicar quin pla de sanejament s'havia presentat i s'havia rebutjat per pal·liar un dèficit que estava desbocat a la nostra comunitat autònoma, amb la qual cosa el tema era el mateix. I per tant, ja celebrades les eleccions va comparèixer aquí i a instàncies del Grup Parlamentari Popular se li demanaven explicacions sobre el contingut d'aquest pla i no vàrem aconseguir que ens donàs cap explicació, se'n anava per les branques, i això que el Partit Popular havia guanyat i havia obtingut una majoria absoluta aclaparadora.

Per tant, la gran diferència entre aquella compareixença i la d'avui és doble, amb les formes i amb el seu contingut: amb les formes ho hem vist, es retarda fins a després de les eleccions, vostè, en canvi, ve a petició pròpia i compareix molt abans de les eleccions, tot d'una doncs que es va conèixer la xifra del dèficit. I quant al fons les diferències són aclaparadores, l'anterior govern ni tan sols ens explicava el contingut del pla per corregir el dèficit, un pla que reiteradament li rebutjaven. I vostè, Sr. President, ve aquí a retre compte d'un balanç econòmic per corregir i acomplir l'objectiu de dèficit i sanejar els comptes públics, amb uns resultats els quals, sincerament, són molt bons, són molt positius.

És cert que a l'any 2014 la nostra comunitat autònoma no ha aconseguit acomplir el dèficit marcat per dècimes, però el que és evident, agradi sentir-ho o no, és que aquesta legislatura un dels grans èxits aconseguits ha estat precisament controlar i davallar el dèficit que ens duia al col·lapse de tot el sistema de funcionament dels nostres serveis públics. Ens dona aquí dades del que s'invertia per càpita en educació i en sanitat, no s'invertia, es devia, es deixava perquè ho pagassin uns altres, aquesta era la política, no s'invertia, es deixava per a uns altres.

Per tant, aquesta legislatura és sense cap dubte una legislatura de control del dèficit, de control del dèficit com de la recuperació econòmica, com de la davallada de les xifres de l'atur. Cap altre govern autonòmic de les nostres Illes en tota la seva història ha hagut de fer un ajust entre ingressos i despeses de més de 800 milions d'euros per sobre del permès, 1.300 si no comptam el dèficit que estava permès, una barbaritat que ens va dur a no pagar els proveïdors; que ens va dur a no pagar els discapacitats; a no tenir doblers per garantir la sanitat o l'educació; a no tenir credibilitat per tenir finançament bancari, mentre, a més, les llistes de l'atur engreixaven de forma alarmant.

He sentit moltes vegades que li deien a vostè que era el campió de l'endeutament, un qualificatiu que només es pot entendre si per campió d'endeutament entenem el que ha aconseguit guanyar en controlar aquest endeutament, aquest dèficit, en controlar aquesta situació, aquesta recessió econòmica o aquest increment de llistes de l'atur.

Vostè ho ha dit, ens endeutam 800, 900 milions d'euros anuals manco que l'anterior Govern, hem estalviat 2.700 milions d'euros en la legislatura en endeutament, aquesta és la realitat.

Ara, jo crec que vostè, president, en el que sí és campió és en deixar un 2,1% de creixement econòmic, un 1,7% de dèficit; 29 mesos consecutius davallant les xifres de l'atur; 23 generant ocupació neta; essent líders en creació d'empreses, com les dades que vàrem conèixer ahir o en confiança empresarial, com dades que també varen sortir ahir mateix. En això jo crec que sí que vostè i el seu govern són els campions i la resta són els perdedors, encara que de veres els que hi surten guanyant són les persones, no els números, les persones, Sr. President.

Perquè evidentment el que no pot cabre dins el cap de ningú és que de veres els grups de l'oposició es creguin el que ens diuen avui, que de veres tinguin el "caradurisme" polític de donar-nos lliçons econòmiques després de ser i representar la crisi, el dèficit, el deute, els aturats i els més dèbils.

Mirin, amb tres anys aquesta legislatura 2012, 2013 i 2014, aquest govern haurà sumat en dèficit 1.298 milions d'euros en total, comptant el dèficit permès, el total, 1.298 milions d'euros, 2012, 2013 i 2014. L'anterior Govern, el pacte de progrés, 2009, 2010 i 2011 va sumar un dèficit de 3.480 milions d'euros, el triple. El pacte va trobar un endeutament de la nostra comunitat autònoma de 2.328 d'euros i el varen deixar en 6.850, 5.250 més 1.600 milions de proveïdors. I nosaltres el deixarem en 8.177, no 9.000, com diu la Sra. Armengol, 8.177, exclusivament el dèficit que hem generat, que és tres vegades manco que el que ens varen deixar a l'anterior legislatura.

Per tant, l'endeutament a l'anterior legislatura va pujar en 4.522 milions d'euros i aquest en 1.298, jo crec que la diferència és molt forta. Per la qual cosa, crec que avui l'esquerra és presonera de la pitjor crisi econòmica que mai no ha existit a les nostres illes i on varen aplicar més unes receptes desastroses. Encara que perdéssim o no s'acomplís l'objectiu el que és més cert és que el que avui no podem sentir és el que hem sentit en aquesta cambra, un enfilall de falsedats entorn d'un president, el qual, els agradi o no, presenta un balanç molt positiu; un balanç on s'ha complert el programa electoral, on

s'han resolt problemes greus; que hem fet els deures; que s'ha governat amb serietat, transparència i valentia i que, sobretot, s'han anteposat l'interès general.

Per tant, i per molt que avui siguem en precampanya, com hem vist que estam, avui hi ha dues postures en aquesta diputació: la que diu la veritat i no té res a amagar i els que enganyen i fan discursos que la veritat és que indignen. L'any passat record que es queixaven del bon compliment de l'objectiu del dèficit que ni tan sols superàvem, i es queixaven que no l'havíem superat, i ens deien que era gràcies al seu model de finançament; enguany, que no s'acompleix per unes dècimes, ara resulta que és..., no volen reconèixer que és per culpa precisament d'aquest gran model de finançament el qual suposa manco ingressos per a aquest any 2014, perquè aquesta és la realitat, el gran model de finançament l'any 2014 és el causant que no haguem pogut complir l'objectiu del dèficit.

Resulta que els culpables som nosaltres de no haver fet un nou model de finançament o de no haver aconseguit les inversions estatutàries, les quals recordem que qui les va congelar va ser el Sr. Rodríguez Zapatero i que el que es va rebre, a més, es va gastar en despesa corrent, amb la qual cosa les famoses inversions estatutàries no van impedir que deixassin un dèficit desbocat d'un 4,1%, per la qual cosa la recepta de l'esquerra que pagui Madrid ens du al col·lapse econòmic.

Nosaltres, des del Partit Popular, i vostè, Sr. President, mai no hem donat tants tombs, sempre hem estat coherents, hem dit des del principi que el dèficit s'havia de controlar per garantir la recuperació econòmica i els fets i les dades ens donen la raó; i vàrem dir, i vostè va dir des del primer dia que s'havia de canviar el sistema de finançament i ho continuam defensant i, de fet, en el programa marc nacional del Partit Popular per a aquestes eleccions autonòmiques figura com a gran promesa electoral.

Les preguntes, Sr. President, que jo li faria són molt clares: Sr. President, a vostè el juny del 2011 li hagués agradat trobar un dèficit d'un 1,7%? Li hagués agradat tenir un creixement econòmic d'un 2,1%? Li hagués agradat trobar que, en lloc de tancar quatre empreses diàries, lideraven la creació d'empreses? Li hagués agradat tenir una comunitat autònoma que cada mes davallava les xifres de l'atur, que cada mes generava ocupació neta? Li hagués agradat no tenir 1.600 milions d'euros pendents de pagar els proveïdors?

Aquesta és l'herència que vostè deixa, però tranquil que se la deixa vostè mateix perquè estam convençuts que vostè tornarà a governar aquesta terra. Però el que està clar i queestic segura és que vostè s'hagués estimat molt més...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Cabrer, ha d'acabar.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

-ja acab, Sra. Presidenta- ... trobar el juny del 2011 les dades que avui vostè ens du a aquesta cambra, perquè són irreconeixedores, no hi ha color, són la nit i el dia.

I acab, Sra. Presidenta. Sr. President, la seva responsabilitat avui és haver incomplert unes dècimes el dèficit, però no haver hagut d'ajustar el 4,1% del dèficit que es va trobar, aquesta era la responsabilitat dels altres, o els 1.600 milions d'euros de deute comercial. Li donam, per tant, l'enhorabona, estam orgullosos de vostè i del seu govern. És la realitat, ho han fet bé, han marcat el rumb, han estat constants, valents, fermes i responsables. Gràcies per la feina desenvolupada.

Necessitam ara una consolidació d'aquesta recuperació i per això estam convençuts de la necessitat que els ciutadans ho entenguin. Els hem demanat molts esforços, però han de saber el que es juguen; ha arribat el moment de passar comptes amb les ciutadans; som conscients que tot ha canviat molt, però haver pogut recuperar l'economia, haver fet els deures i haver davallat les xifres de l'atur estic segura que li dóna una tranquil·litat de consciència que altres no varen tenir.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara de contestació del president del Govern, sense limitació de temps. Té la paraula, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Faré una intervenció i intentaré respondre les valoracions que han fet cadascun dels portaveus dels grups parlamentaris.

Sra. Armengol, vostè em diu que jo parl de números i no parl de persones. Miri, Sra. Armengol, no sé si vostè ho sap, però totes les persones fan números per arribar a finals de mes, i això és el que ha fet el Govern, per els números perquè més persones puguin arribar a finals de mes. Però si per a vostè fer números, intentar arribar a finals de mes no és parlar de persones, tenim un altre concepte on vostè no fa números perquè tal vegada no necessita arribar a finals de mes; són moltes, mils, les persones que sí ho necessiten.

I em diu que el dèficit públic és una obsessió personal. I li diré que sí, i li diré que sí perquè el dèficit és simplement gastar el que no es té i per a mi és una obsessió personal, no d'ara, sinó de sempre, i no en política, sinó en el meu aspecte professional i personal, intentar no gastar el que no es té. Però tal vegada vostès a ca seva fan coses diferents; tal vegada vostès, quan van a un restaurant no paguen, o tal vegada vostès, quan agafen un taxi no el paguen; tal vegada vostès quan duen el cotxe a un mecànic no el paguen; o tal vegada vostès no paguen les seves hipoteques a finals de mes; o vostès, quan van a comprar a un supermercat, perquè per a vostè no és necessari, no és necessari obsessionar-se en pagar, i així ho hem vist. Per a nosaltres és un exercici de responsabilitat pagar allò que un contracte.

Aquest govern ha fet uns pressuposts, els pressuposts que més d'acord han estat mai amb la realitat final i així s'ha posat de manifest, i es va posar de manifest quan es va explicar per part del conseller d'Hisenda la liquidació dels pressuposts en el parlament. I així es posa de manifest a les estadístiques pressupostàries que vostès mateixos poden consultar a la pàgina web de la comunitat.

En qualsevol dels casos, no ens consta reconèixer que a l'exercici 2014 varem tenir, i ho hem explicat, pressions importants de despesa en sanitat, en educació, en serveis socials, que varen donar lloc a desviacions respecte del pressupost inicial. Però també li puc dir que ha estat aquest govern, i fa unes setmanes, qui ha fet públiques totes les liquidacions finals dels pressuposts des de l'any 2002, mai no s'havien fet públiques, i mai les liquidacions pressupostàries finals; és a dir, com ha acabat el pressupost en relació amb com estava previst, mai no havia estat tan ajustat com ho ha estat i ha passat aquesta legislatura.

Li vull recordar que a l'any 2013 aquesta comunitat va estar més prop que mai de la mitjana de finançament per càpita d'Espanya. I també li record que hem aconseguit un finançament per a la nostra despesa corrent, per pagar els deutes, els seus, precisament. I també, com els bancs, que vostès, quan se'ls van acabar els doblers, anaven als bancs i els bancs ens tancaven les portes; i, precisament, gràcies a la credibilitat i a la coordinació de les polítiques d'endeutament amb l'Estat, hem aconseguit finançament amb condicions inimaginables fa quatre anys, hem aconseguit finançar 988 milions d'euros a un tipus d'interès zero, perquè generam confiança; perquè aquest govern ara té -i vostè se'n riu i jo no entenc, de vegades, i li ho dic amb tota franquesa, no entenc com vostè se'n pot riure quan jo faig aquestes manifestacions, de veres que no ho puc entendre. O sigui, a vostè li fa gràcia que un govern pugui tancar una operació de crèdit per 3 anys amb un 0% d'interès per quasi 1.000 milions d'euros? No ho sé, quan vostè ha d'anar al banc a negociar un crèdit no sé si li fan un 0% d'interès, jo crec que a la majoria dels ciutadans no els ho fan, tal vegada vostè té una relació especial i li fan unes condicions especials, no ho sé, però crèdit 0 a pocs; a aquest govern sí, quan vostès no és que no tenguessin crèdit, és que el primer crèdit que varen esgotar va ser el dels proveïdors, varen deixar de pagar als proveïdors perquè continuaven gastant. I quan varen deixar de gastar, quan varen deixar de pagar els proveïdors, perquè ja no podien aguantar més, el que varen fer és continuar gastant fins que els bancs els varen dir que no es fiaven més de vostès. I com que vostès continuaven necessitant gastar, perquè gastaven i gastaven, i els proveïdors ja no podien aguantar més i els bancs ja no tenien les portes obertes, si se'n recorden, varen emetre els bons patriòtics, 325 milions d'euros, per demanar doblers a la gent, ja els proveïdors no els podien tenir més, més... més esgotats, ja als bancs no hi poden anar i varen dir, necessitam doblers de la gent, 325 milions d'euros.

I sap qui va pagar els proveïdors? Aquest govern, no vostès. I sap qui va pagar i qui va fer el refinançament del sistema financer de Balears? Aquest govern. I sap qui va tornar els 325 milions d'euros amb quasi un 8% d'interessos? Aquest govern.

És a dir, vostès gastaven, vostès s'endeutaven, demanaven a tothom i ha estat aquest govern qui ho ha solucionat, però qui ha pagat no ha estat aquest govern, qui ha pagat han estat tots els ciutadans, aquest govern ha pres les decisions, ha pres les mesures, però qui ha pagat han estat tots i cada un dels ciutadans d'aquestes illes.

Per tant, i a més, li vull dir, hi ha hagut una millora en el finançament per la via de la despesa en lloc que fos per la via d'interessos. L'interès de demora quan nosaltres deixam de pagar, i nosaltres en el Consell de Govern cada setmana tenim sentències de la seva època, curiosament, amb un interès de demora perquè vostès no volien pagar i ara ens vénen les sentències de reclamació de pagament, les pagam amb un 8%. Vostès no volien pagar i interposaven un recurs, ja pagaran altres, ja passarem el temps, i evident, pagaran altres, no els del Govern, sinó que pagaran els ciutadans, a un 8% d'interès.

I també hem reduït, en aquest una millora de finançament, ens hem estalviat 130 milions d'euros en interessos i 58 milions d'euros en inversions, en amortitzacions, que no està gens malament.

I vostès em parlen d'ingressos i d'ingressos, de com incrementaven els ingressos en la seva època? Jo una altra vegada hauré de recórrer a una gràfica, dades públiques, absolutament inqüestionables, l'any 2011 vàrem tenir el pitjor exercici d'ingressos, l'any 2011 vàrem ingressar només 2.200 milions d'euros, el pitjor exercici. Per tant, eren ingressos que jo no entenc com vostès se'n tornen riure, però són els ingressos que no varen venir i...bé, jo ja arriba un moment, i els ho dic de cor, com a ciutadà, no com a president, no entenc com se'n poden riure d'unes xifres que realment han fet patir la gent. Aquestes xifres sí que han fet patir la gent, aquestes decisions sí que han fet patir la gent, no pagar el que un demanava a una feina o una altra sí que ha fet patir la gent. I de veres, francament, no entenc com qualcú se'n pot riure d'això.

A l'any 2009, aquest magnífic sistema de finançament, que nosaltres sempre hem qüestionat, que nosaltres pensàvem que no era el millor model i ho vàrem dir sempre, vostès en funció del dia és el millor model, ara no és el millor i donen culpa o deixen culpa al model de finançament, quan ho necessiten és el millor model, quan no el necessiten perquè no va bé és qüestió del govern actual, no de l'anterior, però bé... A l'any 2009 vostès tenien 300 milions més d'euros d'ingressos que nosaltres a l'any 2012; amb 300 milions més d'euros d'ingressos varen gastar molt més i varen tenir molt més dèficit, i se'n riuen. Jo no ho entenc, de veres, però no ho dic jo, no m'ha de creure a mi, agafi simplement les dades estadístiques, són publicades fins i tot de la seva època, o sigui, que si vostè se'n riu posa en dubte fins i tot les seves dades de la seva època de govern. Però bé, són les que són, no les que ens agradin a uns o als altres, són xifres pures, netes, estadístiques, fins i tot del seu govern anterior i a l'any 2013 vàrem tenir 200 milions d'euros més.

Per tant, nosaltres amb aquest sistema, incrementant el creixement econòmic, tenim menys doblers, això és curiós; si és el millor sistema, idò, jo no hi estic d'acord.

A mi, de veres, que els deman als dos portaveus que m'expliquin d'on surten els 9.000 milions d'euros perquè només ho saben vostès, i crec que és un bon moment, ara que tenen el torn de la paraula, que ens diguin a tots, fins i tot als mitjans de comunicació, d'on surten; perquè si un diu que són 9.000 milions d'euros ha de sumar, i jo els anim que fins i tot amb temps meu, el pos a la seva disposició, que ens expliquin a tots 9.000 milions d'euros, com se suman, perquè a ningú no li surt, a ningú, però a ningú és a cap economista li surten 9.000 milions d'euros. Però si ens ho expliquen jo personalment li estaré molt agraït, perquè no quadra a ningú, però economistes de, de, de reputat prestigi, absolutament neutrals des del punt de vista econòmic i que no els surten enlloc. Crec que tenen una oportunitat ara molt interessant d'explicar-nos a tots d'on surten els 9.000 milions d'euros.

Jo els explicaré d'on surten els números reals. Vegem, a l'any 2011, ens vàrem trobar 5.250 milions d'euros de deute, deute bancari total, cec i no cec, 5.250 milions d'euros. A aquesta xifra hi hem d'afegir 1.600 milions d'euros, no de deute bancari, no, no, Sr. Pons, no hi hem d'afegir 1.600 milions d'euros, és a dir, no hi havia 1.600 milions d'euros pendents de pagament a l'àmbit comercial, és a dir, ningú no devia 1.600 milions d'euros. És a dir, nosaltres hem fet el beneït pagant 1.600 milions d'euros que no eren de ningú. Idò, es veu que... miri, quan venia la gent al meu despatx, i en varen venir molts i molts i molts, que deien que els devíem doblers, miri, idò, nosaltres ens vàrem equivocar, els hauria d'haver dit que no els devíem doblers, que no són doblers, que no, que no, ... no, no, vagi vostè a parlar amb el Grup Socialista o amb el Grup MÉS, amb el Sr. Pons, i li dirà que no, que aquesta factura no li he de pagar jo, com li he de pagar jo si aquesta factura no existeix? I són persones, aquests números són persones, són 1.600 milions d'euros de deute amb proveïdors, de deute comercial. O és que no es paga el deute comercial? O és que no l'hem de pagar? És que vostès ... és això, no paguen el supermercat, no paguen el taxi, són comerços, per tant, als comerços no els hem de pagar.

D'on surten aquests 1.600 milions d'euros que ens hem trobat nosaltres? Per què la gent ha vingut a demanar-me 1.600 milions d'euros? Per què a aquesta porta, aquí baix, a l'inici de la legislatura varen venir cents de persones, cents de persones, els més febles, discapacitats, persones amb dependència, persones de tots els col·lectius, per què varen venir aquí? Vostè s'ho demana, també el Sr. Thomàs fa així amb la cara, s'ho demana? Idò, no m'ho ha de demanar a jo, li hauria de demanar a aquelles persones que unes setmanes abans, perquè jo he parlat amb tots ells, no m'he deixat d'asseure amb cap proveïdor que ho ha necessitat, unes setmanes abans determinats representants d'associacions i d'entitats varen tenir reunions amb membres de l'anterior govern i els varen dir que no es preocupassin, que cobrarien, fins i tot els varen dir, miri, és que jo no hi arrib, si vostè m'ha de pagar jo faré una operació de crèdit, hipotecaré ca meva, com hi ha hagut algú. I li varen dir, no es preocupi està arreglat. Com es pot dir això a una persona, sigui qui sigui, i encara més que sigui un representant d'aquestes entitats o associacions?

Però si ara vostès em diuen que aquests 1.600 milions d'euros no s'havien de pagar, tal vegada haurem de tenir una reunió, el Sr. Conseller d'Hisenda, amb totes aquelles persones i empreses que han cobrat per dir-los que ens tornin els doblers perquè segons la gent de l'oposició no han de cobrar, perquè no han de cobrar.

Miri, aquesta és la realitat, 5.250 milions d'euros de deute financer, de deute bancari, i 1.600 milions d'euros de deute comercial, que també s'ha de sumar, que no la volen sumar, i això fa un total de 6.850 milions d'euros. El Govern sempre ha complert amb els objectius de deute fixat per l'Estat, va complir a l'any 2013 i està previst que compleixi en el 2014. El deute total, cec i no cec de la comunitat autònoma a desembre de 2014, fa tres mesos, era de 7.888 milions d'euros, 7.088 milions d'euros, 7.888 milions d'euros.

Amb el pacte el deute va créixer un 125%, un 125%. Ara, aquesta legislatura, ha crescut un 50%. Vostès es varen trobar un deute de 2.328 milions d'euros i en deixar de governar ens varen deixar, no a nosaltres sinó a tots els ciutadans, un deute de 6.850 milions d'euros. I les previsions que fa aquest govern a juny del 2015 és de 8.177 milions d'euros.

Per tant, jo els demanaria, fins i tot per favor, que ens diguin d'on surten els 9.000 milions d'euros, perquè ningú no els veu. I els demanaria, per favor, que em diguin per què no hem de pagar 1.600 milions d'euros als proveïdors, que estaven pendents de pagament. I els demanaria, per favor..., tal vegada ens convé enviar-los una fotocòpia de les 250.000 factures que ens vàrem trobar als calaixos i que vostès fessin una telefonada..., pagam nosaltres, no es preocupi, jo li deix el meu mòbil, i fes una telefonada a l'encapçalament de la factura i digui a qualsevol dels proveïdors: miri, el Govern s'ha equivocat, no haurien d'haver pagat aquests doblers.

No és seriós, no és seriós, i ens volen donar unes lliçons de com no pagar allò que vostès varen contractar. I aquesta és la gràfica, és claríssima: a juny 2011, 5.850 milions d'euros, previsions a juny 2015, 8.177. És que, a més a més, és que fixin's vostès que nosaltres ja hem fet la previsió de 2015, sabem el tancament que són els 7.888 milions d'euros, i ja feim la previsió, vostès ni varen fer previsió perquè cada any es passaven més de 1.000 milions d'euros.

I això és el que no entenen, que si els proveïdors no cobren pateixen les persones, perquè, per si no ho saben, darrere les empreses i darrere els proveïdors hi ha persones que formen les empreses, que es financen, que han d'anar amb un crèdit bancari, que han d'avaluar les seves empreses. Darrere aquests números que vostès no veuen hi ha persones i vostès, irresponsablement, desmunten i fan fallida de l'estat del benestar i, evidentment, sempre tenen la culpa els mateixos, que curiosament som nosaltres.

I ens parlen d'inversions estatutàries. Miri, habitualment, ningú no es compra un cotxe si no té per pagar a final de mes les seves despeses fixes, això és l'habitual, i vostès volen que algú es compri un cotxe, volen tenir un cotxe més gran sabent que no arriben ni a final de mes amb les despeses que ja tenen de per si. Inversions estatutàries, que varen arribar a aquesta comunitat i que totes varen anar a despesa corrent, és a dir, que es varen gastar, que no varen anar al fons finalistes, a un projecte determinat. I vostè em diu que som un mentider, Sr. Thomàs? Jo li deman que retiri això o que..., jo no puc acceptar que vostè em digui mentider a la cara, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Jo no ho he sentit

(Remor de veus)

Jo no ho he sentit, jo no ho he sentit, esper...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Bé...

LA SRA. PRESIDENTA:

...que si és així, el Sr. Thomàs ho retiri...

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... jo ho he sentit i no és cap sorpresa el que acab de sentir. En qualsevol dels casos, mentiders són aquells que s'endeuten i que no reconeixen el seu deute i són aquells que tenen factures de pagament a proveïdors de l'ib-salut, Sr. Thomàs, de 852 dies com a molt, i que aquest govern ha pagat i li pot donat el torn, no tenc cap problema, perquè ho puc rebatre tot i absolutament tots els punts; a més de 852 dies, a empreses de subministrament de fungibles que no cobraven i que no volien subministrar a l'Administració pública en matèria sanitària, i que jo personalment he hagut de desbloquejar per tal que subministrassin, i vostè em diu que jo dic mentides? Això és una absoluta irresponsabilitat. Factures de 752 dies, com jo he vist, pendents de pagament, que ara es cobren a 36 i a 50 dies. Però bé... no dir res.

I, Sra. Presidenta, si el Sr. Thomàs vol prendre la paraula per al·lusions no tenc cap problema.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ha acabat? Ara...,

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

No, perdó.

LA SRA. PRESIDENTA:

Ah, no ha acabat.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

I ens diuen a costa de què? Fan sempre un discurs de superioritat moral dient que no varem fer, dient que no aconseguirem l'objectiu de dèficit, i que, a més, les nostres polítiques durien més atur. I ara que no és així, ens diuen que és a costa de què? Tal vegada a costa d'haver fet que 97.000 persones fossin a la cua de l'atur; tal vegada va ser a costa..., ho diré d'una altra manera, vostès diuen que a costa del sofriment o del patiment de les persones, es veu que 97.000 no varen patir per anar a la cua de l'atur o es veu que les persones que havien de cobrar una nòmina no tenien necessitat de patir o es veu que les associacions que no cobraven durant anys tampoc no patien o es veu que fer els serveis públics absolutament insostenibles no era fer patir la població o fer que l'accés al crèdit fos impossible, perquè tot el crèdit, senyores i senyors diputats, el crèdit estava majoritàriament consumit per part de les administracions públiques, els bancs no podien donar més crèdit, en aquest cas un crèdit domèstic, perquè el crèdit estava en mans de les administracions públiques, consumit, i a més no es tornaven, a costa..., era patir o no era patir que determinades empreses, empreses competents, empreses eficients, empreses amb bon productes varen haver de tancar, a costa d'això?

Jo he dit sempre i ho tornaré repetir que només contractarem allò que puguem pagar i ha estat així. Miri, aquest govern ha fet una important ajust de la despesa, que ha duit més equilibri dels comptes públics i a més ho ha fet calculant bé l'impacte de les mesures, perquè no tenguessin un efecte negatiu en el creixement. I em parlen de desigualtat i de qualitat de feina! Deu ser una gran qualitat de feina que 97.000 persones anassin a l'atur a l'anterior legislatura, però en aquell moment es veu que no eren persones, no importaven.

Es veu que a l'any 2007 hi havia 49.000 persones a l'atur i a l'any 2011, 146.000, es veu que no eren persones i són dades EPA, i el darrer trimestre de l'any 2014 són 108.000, quasi 40.000 persones ja no són a la llista de l'atur. I no diem, com ha dit algú amb triomfalisme, de cap manera, triomfalisme el més mínim, això és el que volen interpretar vostès voluntàriament i demagògicament, hem dit sempre que queda molta feina per fer i hem dit sempre que això no està arreglat, tot el contrari, i he dit sempre que a una crisi s'hi entra d'un dia per l'altre i que es necessiten anys per sortir-ne, però se'n surt amb polítiques de creixement, amb polítiques de generació d'ocupació, no de destrucció d'ocupació i amb polítiques de recessió.

Per tant, i aquesta gràfica també ho demostra, cada vegada, cada vegada -i no ho dic jo, són les estadístiques- que governa l'esquerra augmenta l'atur, no són dades meves, no les he dibuixat jo, no me les ha passat el Govern, són dades estadístiques que vostès poden comprovar, cada vegada que governa l'esquerra s'incrementa l'atur i cada vegada que governa la dreta baixa l'atur. Per tant, no són dades que vostès puguin qüestionar, sé que no els agrada, però són inqüestionables.

Vaig acabant, Sra. Presidenta. El Sr. Barceló diu que tenim una temporada i un model turístic cada vegada més estacionalitzat, idè es veu que no ha mirat les dades dels darrers mesos, perquè precisament hi ha un increment o una millora de la temporada en els extrems com a conseqüència de les polítiques d'inversió i de millor qualitat enguany...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

No, idè es veu que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, no té..., no té la paraula, ara en la seva intervenció podrà contestar.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

... es veu que..., miri, Sr. Barceló, sempre he dit que els resultats de les mesures i reformes que ha pres aquest govern no es veurien en dos dies, perquè aquell que vulgui dir que això se soluciona en dos dies simplement no diu la veritat i fa un exercici d'irresponsabilitat, i necessitam temps i ara es comencen a veure els resultats, però fa 29 mesos també es veuen els resultats, fa 29 mesos que baixen les xifres d'atur. I record quan començaven els primers mesos que vostès ens deien: és que és conseqüència de la temporada turística. I fixau-vos tots o fixin's vostès que eren els mesos de novembre, desembre, gener i febrer, o sigui que en plena temporada baixa vostès deien que era conseqüència de la temporada turística. Després deien, quan ja arribava a un any, que això era una qüestió de..., idè de temps, però que es veuria que això era un *espejismo*, en poques paraules; quan ja duim quasi dos anys, ara és precarietat a la feina.

I li diré també, li contaré una anècdota molt ràpidament: em va aturar una persona pel carrer fa uns mesos i em va dir: el primer, que no era votant del Partit Popular -ho dic per eliminar suspicàcies-, i em va dir: no he votat mai el Partit Popular, però, president, em fa molt de mal que em diguin que tenir una feina és que tenc una feina precària, el que tenia precari és no tenir... la situació que tenia abans, no tenir una feina. I sabem que les coses poden millorar i estic convençut que poc a poc, amb temps, milloraran; ara qüestionar 29 mesos de baixada d'atur seguits, que només passa en aquesta comunitat, crec que no és qüestionar un govern, és qüestionar tots i cadascun dels ciutadans, el poble balear.

I acab, acab amb dues reflexions. Aquest govern, que està pagant a una mitjana d'entre 30 i 50 dies, depèn dels mesos, perquè arriben més factures, menys factures, ingressos i despesa, el que implica aquest pagament és que paga aproximadament uns 300 milions d'euros cada mes, molt diferent de la situació que ens varem trobar l'any 2011, amb més de 1.600 milions d'euros d'impagats. Miri, qui tenguem la responsabilitat de govern el mes de juny de 2011 podrà pagar

les nòmines, no haurà de córrer per veure com paga les nòmines, i podrà pagar la paga extra i podrà pagar totes les nòmines de tot l'any 2015. El que tenguí la responsabilitat de governar no tendrà deutes amb proveïdors, no haurà de passar per la situació que vàrem passar nosaltres de veure el que vàrem veure el dia d'inici de les eleccions, i que qualcú quan..., el més curiós és que quan ens demanaven per pagar qualcú, qualcú d'aquí, dels grups de l'oposició, estava *hombro con hombro* exigint a aquest govern que pagàs el que no varen pagar els mateixos que exigien uns dies abans amb compromís de pagament. Qui tenguí la responsabilitat de governar el mes de juny de 2011 tendrà crèdits firmats per tres anys per un import com a mínim de 1.000 milions d'euros amb un interès del 0%. Qui tenguí la responsabilitat de governar el mes de juny de 2011 no tendrà un ajornament de pagament de les quotes de Seguretat Social, com ens vàrem trobar nosaltres en aquest govern.

I, Sr. Barceló, de tot el que..., bé, li he de dir que l'anterior legislatura es perdien 69 llocs de feina; ara, dades del mes de març, cada dia s'estan signant 175 contractes indefinits; tres de cada quatre contractes, tres de cada quatre, són indefinits.

I acab. Sr. Barceló, coincidesc plenament amb vostè en una darrera afirmació: lladres i mals polítics no han de tornar a governar aquesta terra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn ara d'intervenció del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Armengol, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Intentaré concentrar tot allò que voldria dir i no tendré temps de dir.

President, l'he vist absolutament amortitzat. Està..., és vera, 38 dies, però és que dissimuli-ho una mica, perquè ja no està amb un peu a fora sinó amb els dos, està absolutament com en aquells túnels del temps, del passat; vostè s'ha quedat en el 2011 i ha passat una legislatura fent oposició a un govern del 2007 al 2011, i com a president ha estat incapaç de tirar absolutament cap proposta endavant en aquesta comunitat autònoma més que les que han causat greus dolors als ciutadans d'aquestes illes.

Jo crec que vostè té un problema, perquè s'ha arribat a creure les seves pròpies mentides, i això és un problema greu, president, és un problema greu, i en parlaré poc perquè no tenc temps, però vostè fa com si la comunitat autònoma va començar a existir, el govern del pacte de progrés, el 2007. Idò no, tenim una llarga història, una llarga història de governs del Partit Popular en aquesta comunitat autònoma. Miri, a nosaltres ens va tocar pagar la factura de la corrupció, i a vostè li ha tocat pagar la factura d'un deute per fer escola pública, sí; un deute per fer centres de salut, sí; un deute per fer hospitals públics, sí; un deute per fer places residencials, sí; un deute per concertar places per a persones amb discapacitat, sí; un deute per fer campanyes de polítiques actives d'ocupació, sí, president. Però nosaltres vàrem pagar el deute del Palma Arena, del metro, de les autopistes..., tot això encara es paga. Per tant no engani la

gent. El deute que es va trobar vostè, que cada vegada canvia, no era tot del pacte de progrés, n'hi havia la meitat que algú que seu aquí en sap molt. I sap?, no era per a res necessari per a aquesta comunitat autònoma; per a algunes butxaques i per a alguns partits polítics sembla que sí, convé que qualque dia ens ho expliqui, Sr. Bauzá.

I jo no jutjaré ja el que va passar abans, no, no, això ja està més que sentenciat pels ciutadans democràticament, però vostè què ha fet?, perquè dia 24 de maig el que veurem és què ha fet vostè, president, en aquesta comunitat autònoma, quines decisions ha pres, quines decisions ha pres José Ramón Bauzá amb els seus diferents governs, que ha estat un desgavell, també n'hi ha hagut per menjar. Els seus governs han pres decisions que han augmentat la pobresa i la precarietat, aquesta és la realitat de la seva gestió pública, president. Si no expliqui'm què ha fet amb educació pública en aquesta comunitat autònoma: ha llevat pressupost, ha llevat professors, ha llevat els programes de suport als nins amb més necessitats; vostè a canvi del dèficit públic ha fet això, a canvi de poder aconseguir un dèficit públic de l'1,71%, que és del que avui venia a parlar i que s'ha despistat i no n'ha parlat, ha aconseguit menys educació, ha aconseguit menys sanitat, que ja no és universal; val la pena que ja no tinguem una sanitat universal?, val la pena que tinguem els centres de salut tancat els capvespres?, val la pena que 20.000 ciutadans no tinguin targeta sanitària en aquesta comunitat autònoma?, val la pena que les llistes d'espera s'hagin duplicat i triplicat en aquesta comunitat autònoma per tenir l'1,7%? Nosaltres deim no, nosaltres deim no.

Val la pena que tinguem 300.000 persones en risc d'exclusió social?, jo li dic no. Val la pena que els nous contractes siguin tan precaris que facin que els treballadors siguin pobres?, pobres; vostè ha aconseguit un miracle: que el que era un desig de molts de ciutadans, ser mileuristes, ara és un somni inabastable, Sr. President, amb les seves polítiques i les del Sr. Rajoy. Per tant no val la pena tot això que ha fet. I com ho ha fet, president? Ho ha fet des de l'autoritarisme, ho ha fet des de la manca de diàleg, ho ha fet des de la manca absoluta de consens amb ningú, ho ha fet amb un desgavell absolut dins els seus propis governs.

I després ens parla de regeneració democràtica. No m'ha dit ni una paraula del Sr. Rodríguez. Jo crec que vostè, que té temps il·limitat, ens podria explicar tot això, perquè ha fet unes insinuacions complicadetes, president, complicadetes. Aquí cada un es paga allò seu, el que no sé és qui paga la campanya al Partit Popular. Ho hauria d'explicar, no?, no creu que ho hauria d'explicar, ja que vostè llança acusacions als altres?, quan el fiscal anticorrupció diu el que diu del Sr. Rodríguez, que és el seu president del Partit Popular a Palma, que és el que ha fet la llista de Palma i que per tant controla aquesta llista i controla el futur d'aquell ajuntament, o no, perquè els ciutadans li diran que no, gràcies. I vostè no té res a dir d'això?, vostè d'això no ha d'explicar ni una paraula?, vostè creu que això no és suficientment interessant per als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma? Jo pens que sí.

I miri, de les seves xifres i xifres que ens han anat explicant també li he de dir una cosa molt breu, Sr. President: la Sra. Cabrer, 27 de setembre de 2011, 27 de setembre, ens va dir en seu parlamentària que el nou rècord d'endeutament que havíem deixat a les Illes Balears era de 4.561 milions d'euros, referint-se al pacte de progrés, 4.561 milions d'euros, això va fixar la Sra. Cabrer; quant al deute de les factures, el Sr. Aguiló -vicepresident seu, crec, ara l'envien a Palma-, bé, aquest senyor ens deia en seu parlamentària, febrer del 2012, que havia trobat amb factures als calaixos uns 800 milions d'euros. El 22 de gener del 2013 el Sr. Aguiló ens va dir que eren 1.000, i ara són 1.600; la multiplicació dels pans i els peixos, Sr. President. Així són les seves paraules, així són els seus arguments, això és la fiabilitat que vostè pot demostrar als ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

I avui hem descobert una gran cosa, que el Partit Popular ens ha explicat tant per boca del president com de la Sra. Cabrer: que tota aquesta situació és tan dolenta i vostès han hagut de fer tants de retalls i tanta austeritat que són absolutament ideològics perquè no tenim -acab, Sra. Presidenta...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

...perquè no tenim un bon finançament autonòmic. I què ha fet?, què ha fet?, què ha fet vostè?, perquè és d'això del que parlam. Nosaltres varem fer el que varem fer i varem aconseguir el que varem aconseguir, que, per cert, paraules del Sr. Montoro que ja no tenc temps d'explicar-li però són molt clares, més de 600 milions d'euros cada any respecte del que teníem. Vostè què ha fet, Sr. President?, un zero absolutament. No tenim un nou sistema de finançament, que havia de ser la seva clau, i governen els seus aquí i allà, més fàcil no podia tenir. El pressupost general de l'Estat ens ha condemnat als darrers, no tenim les inversions estatutàries durant tota la legislatura, i no digui que no n'ha arribada cap perquè jo mateixa n'he executades, no em digui que no n'ha arribada cap, Sr. President. Finançament autonòmic no l'ha aconseguit, i no tenim la compensació de la insularitat.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Armengol, ha d'acabar.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Acab. Miri, president, dia 24 de maig començarà a governar un nou govern, que provocarà el canvi segur que necessita aquesta comunitat autònoma, des de la igualtat, contra la precarietat laboral, contra la pobresa, contra les desigualtats existents en aquestes illes, a favor de les persones d'aquesta terra, amb orgull, defensant allò que som i allò que volem ser, i no es preocupi, president, el convidaré a acompanyar-me, quan jo sigui presidenta del Govern, a veure el Govern d'Espanya perquè ens doni els recursos que necessitam. Bé, el convidaré si hi és, perquè dubt molt que els seus l'aguantin.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS, el Sr. Barceló. Cinc minuts, per favor.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí. Sí, jo la veritat és que és un poquet..., al·lucinant, seria la paraula, escoltar el Sr. Bauzá quan parla de 2009 a 2011. Li agrada molt, curiosament, parlar d'aquests anys, i parla més d'aquests anys que no del que s'ha fet aquesta legislatura, i parla d'aquesta època com si hi hagués hagut aquí un gran tsunami, a les Illes Balears, i a la resta del món no hagués passat res, no hi hagués hagut una gran crisi financera a la resta del món, no hi hagués hagut una gran crisi immobiliària a l'Estat espanyol, no hi hagués hagut una gran crisi a tot l'Estat espanyol i a bona part d'Europa. No, no, només era a les Illes Balears, que passava això; només a les Illes Balears hi havia atur, endeutament, crisi, problemes d'accés a crèdit, problemes de tresoreria, baixada espectacular dels ingressos, només aquí. Aquí on gestionava al Partit Popular, com a València, a Múrcia, a Madrid, etc., tot anava beníssim!, no hi havia atur, no hi havia crisi! No, només aquí. Per favor, un poquet de seriositat, un poquet de seriositat. Si vostès haguessin hagut de governar amb els ingressos que es recaptaven del 2009 al 2011 el dèficit hagués estat espectacular.

I jo el que li retrec no és que superem els 8.000 milions d'euros d'endeutament, Sr. Bauzá, no li ho retrec, que superi els 8.000 milions d'euros. Les mentides, sí, ja li ho ha explicat la Sra. Armengol; en seu parlamentària s'ha estat dient 1.000 milions d'euros de deute comercial, vostè ja parla de 1.600, s'inventen xifres. No, jo no li ho critic, li critic que vostè criticàs l'endeutament, això és el que li critic; perquè sap quin és el problema?, vostè ha criticat l'endeutament i vostè superarà els 8.000 milions d'euros. Diguin la veritat, no enganin la gent; mentre tenguem un mal finançament les Illes Balears ens haurem de continuar endeutant, i difícilment complirem els objectius de dèficit mentre hi hagi aquest finançament.

Miri, un estudi econòmic que combinava *saldo fiscal interregional y deuda pública propia*, és a dir, comparava quina era la balança fiscal en el finançament i quin era el deute, conclou que *aquellas regiones con un abultado déficit fiscal interregional cuentan con elevados niveles de deuda pública*; explicat d'una altra manera: els que estan mal finançats s'endeuten més; qui són?, *Baleares, Cataluña, Comunidad Valenciana: donde no se llega con los fondos que son retirados por la Agencia Tributaria, se llega financiando las necesidades con deuda pública; en cambio regiones con un abultado superávit fiscal interregional muestran relativamente reducidos niveles de deuda pública, lo que es lógico: reciben aportaciones de fuera de sus territorios*. És a dir, els que millor finançament tenen manco s'endeuten: Extremadura, Castella-Lleó, La Rioja, Aragó. Aquesta és la realitat, aquesta és la realitat. I no es barallin, no es barallin el PP i el PSOE sobre quin era el sistema de finançament millor o pitjor, el de n'Aznar o el d'en Zapatero, tots dos han estat dolents per a les Illes Balears; un poquet millor el darrer, un poquet millor, però tots dos dolents, tots dos dolents.

Miri, jo, Sr. Bauzá, ja que vostè parla tant del passat, jo tornaré a parlar també d'herència rebuda, d'herència rebuda de dues coses: una, no han arreglat el tema del finançament, han estat incapaços, amb un mateix color polític durant els quatre anys aquí i a Madrid, ni règim especial, ni inversions estatutàries, ni inversions via pressuposts generals de l'Estat, ni finançament; cap de les quatre, Sr. Bauzá, zero, zero a totes, zero, aquesta és l'herència que deixen al pròxim govern, aquesta. I l'altra, la de la corrupció, la de la corrupció, Sr. Bauzá; miri, fa poques setmanes aquí mateix a una pantalla el Sr. Bárcenas, a una pregunta de MÉS, deia: *"El secretario del partido, Sr. Rodríguez, tenía un tarjetón el despacho de su conselleria que todos conocían, y estaban las adjudicaciones que tenía que hacer para luego la empresa -es refereix a Over Marketing, els sona?- pagara contratos de la campaña, como así fue.* Vostès a les seves campanyes han estat fent trampes, Sr. Bauzá, el seu partit; la Fiscalia els acusa de fer trampes, de finançar-se il·legalment, i vostè no parla, no, de corrupció, no en parla. Pot presumir de no dur imputats a les Illes, pot presumir, i haver creat un greu problema -ja el resoldran vostès- a mitja dotzena d'ajuntaments de Mallorca, però no pot presumir d'aquest tema i al mateix temps permetre que qui comanda l'agrupació més gran del partit sigui una persona que en aquests moments estigui en entredit per corrupció.

I vostè no dóna explicacions; ja no en va donar del finançament de la seu del Partit Popular ni n'ha donat del finançament de les campanyes electorals. Pot continuar amagat, Sr. Bauzá, però el que hauria de fer per a bé de tothom és donar la cara, perquè encara que els delictes dels quals es pugui acusar el Sr. Rodríguez hagin prescrit, l'ètica política i les responsabilitats no caduquen mai, i si no reacciona de manera contundent i clara comportaments com aquests inhabiliten tot el seu partit, tot el seu partit. El PP de Matas i de Rodríguez és una herència, però avui en dia hi ha el PP de Bauzá i de Rodríguez, el PP del 3%. Per tant nosaltres no entenem que ningú encara no hagi donat cap explicació ni assumit cap responsabilitat. I li torn dir la frase que li he dit abans: hem de fer fora la màfia, els lladres i els mals polítics no poden continuar governant aquesta terra.

Miri, Sr. Bauzá, la pròxima legislatura ens proposam canviar tota la situació que vostès han deixat, d'invertir les prioritats...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, ha d'acabar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Vaig acabant, Sra. Presidenta. ...d'invertir les prioritats i apostar realment per la prosperitat compartida que han oblidat vostès. Serà la legislatura d'un govern que garantirà els serveis públics, sanitat, educació i serveis socials, de revertir les retallades, de recuperar personal sanitari, els mestres, els serveis socials, invertint les prioritats, aconseguint el finançament que vostès no han aconseguit, aconseguit fiscalitat més progressiva i, per descomptat, corrupció zero, Sr. Bauzá.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Temps ara d'intervenció del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Cabrer per un temps de cinc minuts.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, en primer lloc des del Grup Popular lamentam que hi hagi diputats que des de l'escó insultin el president i demanam una vegada més, com ho ha demanat el president, una rectificació per part d'aquest diputat.

A partir d'aquí, Sr. President, jo vull fer la meua darrera intervenció apel·lant al fet que avui, Sr. President, se certifica definitivament l'amortització d'un model econòmic, l'amortització d'un model econòmic i la consolidació de l'únic possible per poder sortir de la crisi. Tanta sort que avui al final han reconegut que el que varen deixar en educació, en sanitat, era un forat perquè el pagassin uns altres, no inversions plurianuals sinó un forat, un forat en tota regla. Tanta sort.

Ja dic, avui se certifica que malgrat que l'esquerra continuï defensant un model incoherent, perquè a vegades canvien d'opinió, a vegades és bo complir el dèficit, a vegades és dolent, a vegades endeutar-se està bé, a vegades és dolent, a vegades hem de davallar els impostos, a vegades hem d'apujar els impostos..., és a dir, que no tenen programa econòmic, jo dic que avui se certifica que controlar el dèficit i sanejar els comptes públics ha demostrat no només que és compatible amb la generació de llocs de feina i el creixement econòmic, sinó que és l'únic camí possible, i ho vull dir perquè això s'ha qüestionat durant aquesta legislatura. A vostè li deien que una política d'equilibri pressupostari donaria més atur, engreixaria les llistes de l'atur; li deien que una política de racionalitat i reestructuració comportaria retrocés econòmic. Generaven alarma, generaven una alarma que ha estat falsa, que s'han equivocat, que no ha estat real, i que vostè ha recorregut l'únic camí que era possible. Davallar un dèficit d'un 5,1% a un 1,7% és demolidor, Sr. President, és aclaparador i li volem donar l'enhorabona, a vostè i a tot el seu equip. Per tant la certificació que les receptes passades estan amortitzades, caducades i fracassades i que el model del Partit Popular és el correcte i generador de feina és un motiu perquè el Grup Popular avui mostri la seva satisfacció d'haver col·laborat quatre anys en aquesta senda que vostè, Sr. President, va marcar i continuarà marcant la pròxima legislatura.

És gratificant veure cada dia dades positives de la nostra autonomia, en confiança empresarial, en creixement econòmic, en generació d'empreses, en ocupació... Abans cada dia, cada dia, les dades eren negatives i empitjoraven; avui són cada dia positives i milloren. Els pressuposts de la nostra comunitat autònoma augmenten gràcies a aquesta recaptació per una major reactivació econòmica, i així creix el pressupost en sanitat, serveis socials i educació, perquè per repartir riquesa primer s'ha de generar; és la garantia de l'estat del benestar, de les persones, dels més dèbil.

Si en aquest parlament he pogut parlar de dèficit, de finançament autònom, d'endeutament, ha estat gràcies al Govern i al Partit Popular, perquè hem de recordar que en aquest parlament els altres partits ens duïen a parlar de la corona, la república, el model federal asimètric, el dret a decidir, els Països Catalans; això és el que hem viscut en aquest parlament, ha estat gràcies al Partit Popular.

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Barceló, per favor...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Avui, Sr. President, ha quedat clara una cosa...

LA SRA. PRESIDENTA:

No té l'ús de la paraula. No té l'ús de la paraula.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...ha quedat clara una cosa, Sr. President: els 9.000 milions d'euros d'endeutament no existeixen, això ens ha quedat clar, vostè els ha reptat, els ha demanat explicacions, nosaltres hem donat les xifres del Banc d'Espanya, vostè ha demanat els 9.000 milions per favor que li explicassin i ha quedat clar, no existeixen, són una invenció. Ho dic perquè quedi clar per a tota la precampanya i la campanya electoral.

I evidentment, en lloc d'explicar-nos els 9.000 milions d'euros, com és habitual, parlen de corrupció, han de desviar l'atenció, és el seu discurs etern, però evidentment saben perfectament que la corrupció no és d'unes sigles sinó de persones i ho saben tan perfectament que quan afecta persones de les seves files s'amaguen, no donen la cara, perquè mai no donen la cara, ni tan sols apliquen el seu propi codi ètic, que és que s'obri un judici oral i tot continua igual dins determinats partits. Perquè quedi clar, jo crec que no s'ha d'oblidar d'aquesta legislatura dues coses: en primer lloc, aquest president i aquest govern sempre han lluitat contra la corrupció, sempre han lluitat contra la corrupció caigui qui caigui i, a més, ho hem demostrat amb la creació d'una comissió d'investigació, gràcies al suport del Partit Popular, com és la investigació de Son Espases. I en segon lloc, que qui té un codi ètic molt dur és el Partit Popular i que continua tenint, Sr. President, i no el tenen els altres partits polítics, que ni tan sols al final ens el volen, idò, copiar, amb la qual cosa qui el té, i és la realitat, és el Partit Popular.

I acab, senyores i senyors diputats, amb dos missatges: en primer lloc, un d'esperança i positivitat, les coses han millorat, queda molta feina per fer, però ha millorat, el balanç és positiu, la feina ha valgut la pena, els esforços col·lectius de tots els ciutadans i del Govern i del president. Per això, aquest president i el seu govern mereixen una felicitació que aquest grup li vol manifestar avui. I en segon lloc, dir-li que l'escenari electoral actual és molt diferent del de fa quatre anys, però nosaltres estam convençuts que consolidar la recuperació econòmica imprescindible només es farà o serà possible si governa vostè, Sr. President, i el Partit Popular.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies. Temps ara de contrarèplica del president del Govern, a més sense limitació de temps.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Senyors portaveus de l'oposició, Sra. Armengol i Sr. Barceló, sembla, escoltant les seves intervencions, que realment a vostès els preocupen les persones, el problema és que els seus fets quan governen junts els desmenteixen per complet.

Diuen que es preocupen de les persones i quan governen junts fan polítiques que envien 97.000 persones a la cua de l'atur. Diuen que els preocupa la precarietat laboral, però quan governen junts deixen les persones en la precarietat absoluta perquè no hi ha més precarietat laboral que perdre el lloc de feina, i amb això perden la possibilitat de dur cap doblar a ca seva per mantenir la seva família. Diuen que els preocupa la pobresa, però quan governen junts la taxa de risc de pobresa puja fins al 28,8%, 22,8%. Diuen que els preocupen els serveis públics essencials, la salut, l'educació i els serveis socials, però cada vegada que governen junts l'estat de benestar es queda en estat de fallida, com és una evidència. Per tant, és millor que vostès no pensin en les persones perquè cada vegada que diuen que pensen en les persones són les persones les que han de sortir corrensos per la porta de darrera.

Els objectius de dèficit s'han de complir cada any, però no és una qüestió d'un any i és evident que els que no han complert mai en la seva vida un pressupost, o l'han incomplert, amb 700 o 800 milions d'euros més cada any, fins a 1.000 milions d'euros més cada any, no ens poden donar lliçons o pretendre donar lliçons als que en aquesta legislatura hem complert els objectius o hem fet que a l'any 2014 la desviació hagi estat mínima.

El Govern que presideix té clar que l'endeutament és el principal desequilibri dels comptes públics i que hem de continuar en el camí de la consolidació fiscal per poder desendeutar la comunitat, com tenim previst fer a partir de l'any 2018.

I el que tothom té clar igualment és que el seu model és el de més despesa pública sense control i amb més endeutament. Per cert, els vull dir que les dades d'endeutament que he manejat des del primer minut no són les dades d'aquest govern, són les dades del Banc d'Espanya. Per tant, no són les dades que dona un conseller o un director general, un president de Govern, són les dades del Banc d'Espanya, no ens han de contradir a nosaltres, si han de contradir algú han de contradir el Banc d'Espanya.

I per cert, no m'han explicat d'on surten els 9.000 milions d'euros, han tengut una oportunitat històrica i crec que han quedat en evidència. Si vol a la sortida jo em qued una estoneta i vostè m'explica els 9.000 milions d'euros, perquè ningú no sap d'on han sortit.

Hi ha dos models...

(Remor de veus)

LA SRA. PRESIDENTA:

Silenci, per favor, no tenen torn d'intervenció.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Qui ho sap és el Banc d'Espanya, eh, Sr. Pons, o sigui que no som nosaltres, és el Banc d'Espanya, que només n'hi ha un...

(Remor de veus)

Hi ha dos models, senyores i senyors diputats, el de la despesa pública sense control i creixement o intent de creixement econòmic sempre demanant crèdit a tothom, proveïdors, bancs i persones, que no els importen les persones, però després els demanen doblers, sense cap intenció de tornar els doblers, o bé el model que segueix i proposa aquest govern de fer cada vegada més competitiva la nostra economia, perquè l'única manera d'assegurar el creixement i el poder de creixement aquest any 2018 és començar a cancel·lar el deute.

Deixi'm, però, posar de manifest que aquest model de despesa pública sense control i endeutament va claudicar el mes de maig de l'any 2010 quan l'anterior president del Govern d'Espanya, el Sr. Rodríguez Zapatero, es va haver d'agenollar i baixar els sous dels funcionaris públics un 5%, aquí va ser el punt d'inflexió, i no va ser per decisió pròpia, perquè estaven a la Champions League i va ser Europa i el Sr. Obama que amb una telefonada li va dir el que tots durant mesos i anys ja sabíem i dèiem. O aquí, el mes de juliol de l'any 2010, quan vostès varen haver d'aprovar la Llei 6/2010, de 17 de juny, per la qual adoptaren, vostès, mesures de reducció del dèficit públic, i retallaren, per exemple, cosa que no diuen, el 20%, 25% restant de la carrera professional del nostre personal sanitari, ho varen fer vostès. És a dir, vostès quan governen junts ens fan a tots grans discursos que després els fets, el temps i la realitat desmenteixen per complet.

Nosaltres pensam que la política feta aquests anys ha donat els seus fruits, ha tornat el creixement econòmic i l'ocupació també a la nostra comunitat; ha tornat -i és important el que diré ara- el bon nom a l'administració, ara la gent es fia de l'administració, fet..., perquè ara l'administració compleix els seus compromisos. I avui hem vengut aquí a retre comptes, a debatre, a contraposar opinions, a explicar-nos perquè, a diferència de vostès, ens importa més ser lleials amb els ciutadans de les Illes Balears que atendre sectarismes multipartidistes en període electoral. Ens importa més que els ciutadans sàpiguen que el seu govern s'esforça i planta cara a les situacions per complicades que siguin que el driblatge de l'actuació a curt termini partidista o multipartidista.

És possible que no s'entengui o es consideri extraordinari, però és el nostre compromís amb la regeneració el que ens empeny, i no és que sigui una altra manera de fer política, sinó que és una altra política que romp amb les velles formes de fer política. I ara, senyores i senyors diputats, hem de perseverar perquè això és garantia de futur, no per a nosaltres, no per a un govern, sinó per a la nostra comunitat, per a tots i cadascun dels ciutadans, mallorquins, menorquins, eivissencs i formenterencs.

Ens queda molt per fer, no ha estat fàcil ni és fàcil, i hem de continuar donant respostes a aquells que encara continuen cercant honestament feina a la nostra comunitat. Ens queda molt per fer i no és fàcil, perquè hem de continuar fent una administració àgil i més moderna. Ens queda molt per fer i no és fàcil, però és apassionant i il·lusionant continuar construint el futur ple d'esperança de les nostres illes.

I vull acabar la meva intervenció agraint al grup parlamentari que ha donat suport a aquest govern, a la portaveu, a la portaveu adjunta i a tots els membres del Grup Parlamentari Popular, gràcies pel seu compromís, no amb un partit ni amb un govern, amb una ciutadania, amb uns ciutadans, gràcies pel seu esforç i per la seva feina, no amb un govern, sinó amb una ciutadania i amb tots els ciutadans, i sobretot gràcies a cadascun dels membres del Grup Parlamentari Popular perquè han donat no suport a un govern, sinó que han donat suport a un govern que ha fet reformes, les necessàries, independentment del seu cost electoral o del seu desgast personal. Hem fet el que toca i jo vull agrair precisament la bona feina al Grup Parlamentari Popular.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(Aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. President.

No havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
